

Φυλο-μέτρηση

Αν οι εταιρίες προσδοκούν από τον άνδρα ένα στιγμιαίο ο κέρδος, και οι υπόλοιπες γυναίκες προσδοκούν από αυτόν ένα μακροπρόθεσμο όφελος, τότε ένας άνδρας μπορεί μόνο να αποφασίσει να ζήσει όπως θέλει, παύοντας να αγαπά μια γυναίκα

Δεν την αγαπάω πια...

Επιλέγοντας ως χώρο δράσης για το έκτο του μυθιστόρημα την Αθήνα του καλοκαιριού που μόλις μας πέρασε, ο συγγραφέας, που συγκαταλέγεται στην εμπροσθογραμμή της νέας γενιάς των Ελλήνων λογοτεχνών, αφηγείται μια ιστορία με επίκεντρο μία νεαρή γυναίκα από τη Γαλλία, την Νικόλη. Γύρω από αυτήν περιστρέφονται παράλληλα οι ζωές τριών ακόμη προσώπων, μαγνητίζοντάς τα σαν αυτή να αποτελεί το απόλυτο κέντρο του κόσμου ολόκληρου, με έναν καταστροφικό όμως τρόπο. Φτάνουν οκτώ χρόνια για να καταλάβεις αν τελικά ένα πρόσωπο υπήρξε στα αλήθεια; Μπορείς, ακόμη και αν το δεις μπροστά σου, να συνειδητοποιήσεις ότι όντως υπάρχει; Το πρόσωπο αυτό δεν είναι άλλο από την Νικόλη. Γύρω της έχει στηθεί ένα σύμπαν κατασκευασμένο από προσδοκίες, ερωτικά πάθη και μια διαρκή αναζήτηση από τα τρία πρόσωπα που κινούνται διαρκώς παράλληλα με αυτήν, σαν να μην υπάρχει τίποτε άλλο στις ζωές τους. Και αυτή, σαν μια σύγχρονη Μήδεια, κατατρώνει το περιβάλλον της, δίχως να αφήνει κανένα ίχνος. Το «Δεν την αγαπάω πια...» είναι μια νουβέλα για το ανελέητο πάθος του ψέματος, σε μια Αθήνα που μένει ακόμα να ανακαλυφθεί, σε τόπους που μισανόν δεν υπάρχουν. Όπως, πιθανότατα, στην πραγματικότητα, τίποτε από όλα όσα βιώνουν οι πρωταγωνιστές τελικά δεν υπήρξε. Όλα όμως παραμένουν αληθινά. Τόσο αληθινά όσο οι παθιασμένες λέξεις και οι ερωτικές εικόνες.

Info: «Δεν την αγαπάω πια...» του Θανάση Χειμωνά, εκδόσεις Πατάκη

Όπως ήθελα να ζήσω

Το τρίτο μυθιστόρημα της Ελένης Προβόθου, τοποθετεί επίσης την αφήγηση στην Αθήνα, μας ταξιδεύει όμως πίσω στις τελευταίες δεκαετίες του 19ου αιώνα. Μια εποχή η οποία στην Ελλάδα χαρακτηρίστηκε από το δικομματισμό, τη φασιοκρατία, τους πολιτευτές, τους τραμπούκους, τους «χρυσοκάνθαρους» και τραπεζίτες που καθορίζουν το πολιτικό και το οικονομικό σκηνικό. Μέσα σε αυτό το κλίμα, καταφτάνει στην Αθήνα ο έμπορος και ταξιδευτής Ρωμαίος Αγγουλιές: μια φύση έντονα καλλιτεχνική και αντισυμβατική, αποφασίζει να εγκατασταθεί στην πρωτεύουσα και αντί να επενδύσει στα επικερδή χρηματιστηριακά παιχνίδια, να επενδύσει στην «ωραιότητα». Με την εκτός γάμου κόρη του Ροζίτα και τον παραγικό του Σωτήρη Κονταξή φυτεύουν ένα ροδώνα, στον οποίο ευελπιστούν να συμπεριλάβουν όλες τις γνωστές ποικιλίες ρόδων, αλλά και να δημιουργήσουν νέα είδη, φτάνοντας ως την επίτευξη του «γαλάζιου ρόδου». Ο Ροδώνας του Κεραμεικού, η περίφημη «Ρόδων Πολιτεία», γίνεται σύντομα μια κολυμβήθρα πρωτοπάρων ιδεών. Εκεί θα εμβαπτισθούν οι ανήσυχαι νέοι, θα καταφύγουν οι παλαιότεροι αντιμοναρχικοί, ενώ παράλληλα θα δοκιμαστούν τα ανθρώπινα πάθη, ο έρωτας και η αντοχή, σε μια Αθήνα αγνώριστη, που εκπλήσσει διαρκώς τον αναγνώστη, είτε με τις διαφορές της είτε με τα κρυμμένα σε αυτήν «σημεία των καιρών μας». Ένα μυθιστόρημα εποχής για όλους εκείνους που έζησαν «όπως ήθελαν να ζήσουν», κληροδοτώντας στους επόμενους τους σπόρους της ουτοπίας.

Info: «Όπως ήθελα να ζήσω» της Ελένης Προβόθου, εκδ. Καστανιώτη

Τα φύλλα χωρίς φύλλα

Η 29χρονη Ελληνίδα Σ. είναι πτυχιούχος ψυχολογίας, αλλά και πρώην πόρνη πολυτελείας. Απελευθερωμένη από ταμπού και παραμένοντας κατά βάθος ρομαντική, αρκετά σοβαρή, αλλά και με χιούμορ, είναι η πρώτη Ελληνίδα επαγγελματίας του έρωτα που επεξεργάστηκε τις εμπειρίες της σε ένα βιβλίο, φιλιτράροντάς τις μέσα από μια αναπόφευκτα ψυχαναλυτική μεσοσελητηρίστρια Μηνουκ Μανιάντι (γνωστή με το ψευδώνυμο Belle du Jour, που για να υποστηρίξει τις σπουδές της έγινε call-girl, κερδίζοντας όμως μάλλον περισσότερα χρήματα από τη μεταφορά των εμπειριών της σε βιβλίο και έπειτα, στη μικρή σθόνη) αναλύει και μάλλον καταρρίπτει, μέσα σε δεκαοκτώ κεφάλαια, μύθους για τις σχέσεις των δύο φύλων, αποκαλύπτει κρυφές αλήθειες, φωτίζει βαθύτερες πλευρές της ερωτικής ψυχολογίας του άνδρα και της γυναίκας και εξηγεί γιατί τα σημαντικότερα ζητήματα που έχουν να κάνουν με το σεξ κρίνονται μακριά από το κρεβάτι. Μένοντας μακριά από γλαφυρές περιγραφές και λεπτομέρειες από τις εμπειρίες πίσω από τις κλειστές πόρτες, στο βιβλίο της η γνώση της για τα ερωτικά ζητήματα εξυπνίζεται, χωρίς επιτηδεύσεις, σαν απλές συμβουλές μιας φίλης προς μια φίλη που, ωστόσο, ξέρει με το μυαλό της και γνωρίζει με το σώμα της καλύτερα όσα κανένας σεξολόγος του είδους.

Info: «Τα φύλλα χωρίς φύλλα» της Ελληνίδας Σ., εκδόσεις Τόπος